

telte i Halvprocentafgiften og en Nedsættelse i Stempelafgiften. Nej, benytter man ikke denne Lejlighed, som man en Gang har, og hvor det synes, at der sættes Pris paa at faa dette Lovforslag frem, saa tror jeg rigtignok, at man kan styde en hvid Sind derefter. Den Slags Ønsker og den Slags Forhaabninger, som man udtaler, og som man giver Form i Vædringsforslag, og som man ogsaa faar vedtaget, og som man saa forlader, saa snart det kommer til Stykket, ja, med Hensyn til dem giver jeg det ærede Medlem fra Ribe (Büff) fuldstændig Ret i, at de betyde virkelig ikke noget. Vil man noget, saa skal man søge at sætte det igennem til det sidste; men kun at udtale smukke Ord, udtale sin Sympati for en Sag, og saa, naar det kommer til Stykket, frasalde det hele, ja, deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Ribe: det har ikke nogen som helst Værd — heller ikke for mig. For Øjeblikket forekommer det mig ogsaa, at det staar saaledes, at vi have her en Lejlighed, hvor vi i det mindste kunne prøve paa at komme af med en Del af det, som det ærede Medlem fra Ribe kaldte Krigsstaten endnu fra 1810, at vi i det mindste kunde forsøge paa, om det ikke skulde kunne lykkes os at opnaa noget i den Retning. Og hvad risikere vi ved et Forsøg? Risikere eller forspilde vi noget derved? Ja, der er jeg af samme Mening som det ærede Medlem fra Ringsted, en Mening, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, at jeg ser ikke, naar man ikke kan faa de Goder, der ere stillede ved Siden af dette Lovforslag, at man da blot tager Loven uden at opnaa dette, saa opnaar man jo intet ved dette Lovforslag, i alt Fald intet, der ligner en synderlig Forbedring, men det vil paa mange Punkter være en Forværring. Det er klart, at det at faa en Evangsauktion i Stand, at træffe Forberedelserne dertil, det vil være betydelig længere end før, og ogsaa i andre Retninger kan jeg sige — ganske enkelte Punkter maatte undtagne. — at der er intet som helst vundet ved dette Lovforslag, medens der paa flere Punkter forekommer mig at være indført Forfærrer, som ligefrem ere en Tilbagegang fra det bestaaende, en Forværring i Forhold til de bestaaende Forhold.

Maatte det maatte være mig tilladt at gøre en ganske personlig Bemærkning til det

ærede Medlem fra Viborg (Klein), som nys saa varmt blev forsvaret af det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen). Det ærede Medlem — hans Foredrag foreligger jo ikke trykt, jeg refererer det altsaa, saaledes som jeg opfattede det — bemærkede til mig personlig, at det forekom ham besynderligt, at jeg, som han ansaa for at være saa særdeles radikal, ja paa den yderste Fløj, modsatte mig saadanne formentlige Forbedringer, som her forelaa, og at jeg i det hele taget modsatte mig saadanne Lovforslag om en Omordning af Retsplejen, som kom ind i Tinget. Om jeg nu kan kaldes radikal eller ikke, derom kan det ærede Medlem have sin egen Mening, men jeg overlader ellers ikke Dommen derover til ham. Men jeg kan ikke kalde det konservativt, naar man har en Forsatning, saa at sætte sig ud over den og at trodse den paa alle Maader, og jeg kalder det ikke radikalt, at man forlanger, at man skal holde og rette sig efter den bestaaende Forsatning. Jeg kalder det heller ikke konservativt, naar der er Spørgsmaal om en Omordning af Retsplejen — saaledes som det ærede Medlem har været med til at forsøge — naar der er Tale om ganske at forlade vort nuværende Retsystem og at ville indføre noget ganske splinternyt og intet Steds prøvet. Det kalder jeg ikke konservativt. Jeg kalder det heller ikke radikalt — saaledes som jeg har villet, og som jeg har indbragt Forslag om at reformere Retsplejen paa den Maade, at man udvikler den bestaaende Retsforfatning, at man afhjælper de Mangler, som man af Erfaringen veed, der findes derved, og omformer den efter de Regler, som Grundloven foreskriver, og navnlig til en mundtlig Procedure, og jeg har jo i den Retning indbragt ikke saa Lovforslag, flere forskjellige i det mindste her i Tinget. Jeg har ikke indskrænket mig til en negativ Kritik af, hvad der fra Regeringens Side er blevet indbragt, men jeg har selv sagt, hvorledes det efter min Formening burde være, og jeg har indbragt Lovforslag i saa Henseende. Jeg tror, at det er den rette Maade at gaa frem paa. Jeg beklager, at disse Lovforslag ikke synes at have fundet Bisfald fra det ærede Medlem fra Viborg, og ligeledes at de Lovforslag, som han har taget Ordet for, heller ikke altid have vundet mit Bisfald.